

הוג המונותידיס

יחזק-אנלית

שיטה חזונית למערכת

HARVARD UNIVERSITY

מעבדה לשונית אלקטרונית

LANGUAGE LABORATORY

שערי עזר לתלמידי כ"ס תכונ

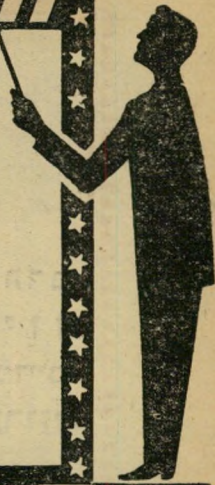
בחינות כניסה ומיון

יום ג', ה-18 בספטמבר 1962

תל-אביב: רח' אבן גבירול 66-68

טל. 232056

באר שבע: בית רסקו דרך הנשיאים

פורום צעיר

(המשך מעמוד 17)

שלומונית: כן, במיקרה כזה, שילך ל- נשים שמוכרות את עצמן. **יורם:** רגע, אני רוצה לשאול את מיכאל מה זה. אתה אמרת שהחברה מתייחסת בסלחנות ליחסים מיניים מתוך אהבה... **ארי:** הוא אבד שהמקובל בקרב נוער בגילכם שמותר דבר כזה. **יורם:** לא לא, הוא אמר שהוא מאמין בזה.

★ ★ ★

"לא מוסרית", וגבר

שרמה: אני חושב שהחברה, בעצם כולנו, בנים ובנות, תומכים ברעיון הזה. אני גם חושב שעקב השפעות צדדיות, הן חברה מגלה לפעמים צד אחר שלה. לכן כולנו, במיקרה שזה קורה, לא "סלחניים", אבל חושבים שזה בסדר.

לאה: בדרך כלל, וכעס תמיד, ההשקפה המוסרית שלנו מכוונת בעיקר לגבי הבת, ולא לגבי הבן. אנחנו רואים בת שמתחבבת עם הרבה בנים כלא-מוסרית, בעוד שכן המסתובב עם הרבה בנות הוא בדרך כלל "גבר". המוסר לא מגנה אותו. פעם המורה דיבר על זה בכיתה, והוא אמר שלגבי האשה זה עלול להביא נזק, כי זה עלול להבא ילדים לארצות-ל-עולם...

דנה: אני חושבת שכל המושג הזה של "סלחנות" אין לו בכלל מקום כאן, משום שכאשר זוג מקיים יחסים מיניים, הם עצמם לא חושבים אם זה בסדר או לא בסדר, הם נהנים מכך וזה מספיק להם. ואילו החברה שלהם, אם זה נודע לה, בעיניה זה בסדר. הם חברים והם שוכבים וזה... **אבנרי:** הוגו עצמו, האם הוא חושב שזה בסדר או לא?

דנה: לא חושב על זה בכלל. **אלי:** נאמר אחרת. לאחר מעשה, האם משהו מרגיש ריגשי-אשמה? **דנה:** ודאי, אבל, כמו שאמרת, אם הם הולכים קבוע, או זה בסדר, אבל אם לא, אז מגנים את הבת, או שהבן מוכרו כזאב, או פרייר, וכולם מעריצים אותו.

מרגלית: רציתי להעיר פה על מה ש' יוסי אמר. הוא דיבר על דחף פנימי, ואני חושבת שדחף פנימי זה עניין של אינטימיטי. והאדם מותר מן הבהמה, מפני שהוא יודע לרסן את עצמו. ואם הדחף הוא רק דחף פנימי, ללא שום דבר ריגשי, אני חושבת שהוא צריך לדעת לרסן את עצמו.

שרמה: אבל בשביל מה לרסן את עצמו? למדת את זה במיקרה בסוציולוגיה. ישנם דחפים שונים לכל אדם. אם אדם יבצע את כל הדחפים האלה, החברה לא תוכל להתקיים. אחד המוסדות החשובים בחברה, זה מוסד הנשואין, ואם מוסד זה ייהרס, או החברה לא תוכל להתקיים, כי הוא ממלא תפקידים שהם חשובים ביותר. סוציאליזציה ושאר הדברים. ומרגע שיתקיימו יחסים מיניים שלא בגדר הנשואין, המוסד הזה ייהרס. (מתחילים ויכוחים אישיים סוערים סביב השולחן).

★ ★ ★

מעין "נשואיוזא"

אבנרי: מדבר החיכוך, ובעיקר מן דברי שלומונית, מתקבל הרושם שנוצרה כאן מעין פשרה בין שתי תפיסות. פשרה זו

מאפשרת את התרת הדחפים האינסטינקטיים, תוך כדי שמירת האינטרס החברתי באמצעות הנשואין. **משמע:** החברה יצרה כאן תבנית מסוימת, מין מוסד-מיניים — ההליכה הקבועה, שהיא "נשואין קטנים", ונשואיוזא. **כלומר** — איננו מבקשים עתה לקבוע אם המוסד המקובל בדור הצעיר טוב או רע, אלא — מהו מוסד זה? מהו הדבר שהדור הצעיר חושב אותו למוסרי?

מדברים אני מבין שאין הנוער סבור שיש לבטל את המוסד ששמו נשואין, אלא להיפך. עתה עלינו לקבוע מה מותר, לפי תפיסת הדור הצעיר. מדבריו של מיכאל אני למד כי כולכם כאן סבורים, למעשה, שיחסים מיניים על רקע של אהבה — או משהו הדומה ל-אהבה — הם מותרים. אולם זו דעתכם שלכם, הרושם כאן, מסתבר מדברים כי החברה — גם החברה שלכם — לא התירה קדמה עד כדי תפיסה כזאת. היא מתירה יחסים מיניים מתוך נשואין, במסגרת ההליכה-קבועה, אבל בעין רעה. ואילו מתוך ההליכה-קבועה היא שוללת יחסים מיניים לגמרי. האם אני מגדיר את הדברים נכון? **מרגלית** (בשם כולם): כן, זוהי, כמובן, תוצאה של חינוך. אנחנו, למשל, חונכנו על-ידי הורים מסוימים, במסגרות חינוך כיות מסוימות, ואני חושבת שברגע אחר, בדור אחד, קשה להשתחרר ממוסכמות שהן תוצאה של דורות, וזה קצת לא טבעי שבת אחת תפתאם תתפרק בבת אחת, וגם לי זה יראה פריצות.

אבנרי: הנה מרגלית, אשאל אותך שאלה שניה. ברור לגמרי שמושגי מוסר מישתנים באיטיות רבה מאוד. השאלה היא: האם את חושבת שאת הילדים שלך, כאשר יגיעו לגיל הזה, תחנכי ברוח של מוסר אחר מאשר הדרך בה חנכנו אותך ההורים שלך?

מרגלית: לא במידה רצינית, אבל בי-מידה מסוימת כן.

אבנרי: פה אנחנו מגיעים לנקודה ש' היא מאוד יסודית לגבי ההגדרה של עצמכם. אתם אומרים, מצד אחד, שלדעתכם זה בסדר לקיים יחסים מיניים לפני ה-נשואין, במסגרת של אהבה. אם אתם אומרים שהחברה אינה יכולה להתקיים עם זה, או אם אתם אומרים שאת הילדים שלכם לא תחנכו בכיוון זה, הרי זה סימן שאתם לא כל-כך בטוחים שזה נכון.

יצחק: אנחנו כן בטוחים, אבל הן ה-מוסכמות של החברה.

אבנרי: אבל אתם תהיו החברה בעוד כמה שנים!

★ ★ ★

"כשאני אהיה אבא"

יצחק: כל אחד מבין בעצמו, שזה חייב לקרות. לפעמים ההגיון מתנגד לרגש. ה' הגיון אומר שאסור שיתקיימו יחסים כי אלה, אבל הדחף הריגשי אומר אחרת. אני חושב, למשל, מה יהיה כשאני אהיה אבא. אני חושב שאני אתנהג עם הילדים שלי הרבה יותר בחומרה מאשר הורי מתנהגים אלי.

אבנרי: על איזה גיל אתם מדברים? החל מאיזה גיל?

יצחק: 16.

אבנרי: אתם יודעים שהחוק החדש בארץ אוסר יחסי-בין בגיל שש-עשרה. עד עכשיו היה מותר החל מגיל שש-עשרה ועכשיו, לפי החוק החדש, זה מותר רק

חברי-פורום אכרם ושלומונית

"...גבר הוא זה שמתחבב עם הרבה..."

חליפות הריזון
בגדי ארוחת
תאם
ת"א שדר' מסדיק 19
62 19 13 12

סקררים!
תלמידים!
מטורנטים!
ארשמו עוד היום לקורס החדש!
קצרנות
קברית /או אנגלית
ימיני תורשים, פעמיים בשבוע
ב.אולסן גרגי (GREGG)
הטובה: ת. ברקמא (קמפינסקי)
ת.אביב: רחוב גרודון 5
ח'יפה: בבית-הספר, במעלה,
רחוב שמריהו לוי 30.
ה צ ל ח ה מ ו כ ט ה ת !

תשבץ העולם הזה
1305
שולה יגזר מבני-ברק היא צברית-חיננית, תלמידת תיכון. התשב-צים תופסים מקונו נכבד בין תח-ביביה, אלא שעד כה פתרה תש-בצי אחרים ואילו עתה החלי-טה שאחרים יפתרו את תשבציה.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
	19		18	17		16		15
		24		23	22		21	20
	28		27			26		25
	33		32			31	30	29
		38		37		36		35
	43	42			41		40	39
	47		46	0		45		44
			52	51		50		49
	58		57	56	55		54	53
			60					59

- מ א ו י : 1111 (1) ממ
צ י א א ב כ ה ש ר י פ ת ה ;
(4) נ י ו י ר ו פ י ל ו ס ו פ ה
צ ר פ ת י ש י נ י ר ד ה ע 5-
ר י ו ה כ נ ס ה ה נ ו צ י
ר י ת (ה מ א ה ה י ה ;
ל ס פ י ר ה ; 10) מ ל ת
ת נ א ; (11) נ ו ז ה ה
ח י י מ ; (13) מ ל ת ג ו ה ;
(14) ח י ; (15) ג ש
פ י ; ה פ ר י ; (17) מ
ב נ י נ ו ת ; (19) מ ס
פ י ק ; (20) כ ל ב ה
ש ו ט ר ע ל פ ת ה ה
ש א ו ל ב מ י ת ו ל ו ג י ה ה
י ו ו נ י ת ; (22) ה ו צ א ת
ר כ ו ש א ו ז ב ת מ
א ד מ א ו מ נ ו ע צ י
ב ו ר י ; (25) פ ס ו ר ה ;
(26) ק ר ש ; (27) ח ב ר
ר ת ב ע ל י מ ל א ב ה
ב י מ י ה ב י נ י י מ ; (30)
י ע ר ע ל י ו י ש ל כ ו ה
נ י ר ת ; (32) מ א ר
ת י ו ת ה א " ב ; (33)
נ ו ט ה ל י פ ו ל ; (34)
ת ו א ר ה ו ל כ ר י ; (36)
ז ק ; (37) ע ו מ ל ב ר א ש מ ע ע ל א ו מ ו ס ר ; (38)
מ ל ח ין י ש ר א ל י ; (41) מ ק ו מ מ ג ו ר י מ ; (42)
מ ס כ ר ק מ ; (44) ת א י ה ע צ ב מ ו ר כ ב י מ ר ב י מ
כ מ ו ה ו ; (46) מ צ ר פ ת ; (48) ש י ק ו י ; (50) מ ל ת
ק ר י א ה ; (51) ק י נ ה ; (53) כ י ש ו ח ; (55) ה פ ו
ר ב ; (57) ר צ ו ע ה ; (58) " כ ו " ב א י ר י ש ; (59)
צ ו ר ה , א ו פ נ ; (60) מ ח פ ש ג י ו ת ה ו ח ב .
מ א ו נ ר ; (1) פ ק י ר כ ו ה כ א ו " מ ; (2)
מ ת ר ו מ ; (3) ת מ ק ו ר ה ה נ מ צ א ת מ פ ו ל נ ק ו ר ת
ה ז י מ י ש ב ל כ ה ש מ י מ ס מ ע ל ; (5) ר ס י ס י
ל י ה ; (6) מ ר ח ק ; (7) ת ב ו א ה ; (8) ל ע ו ל מ ;

- (10) מ כ ש י ר ל מ ר י ד ת ה ק ר נ ה ; (12) ה י מ ל ;
(15) ה ו א א פ ו ל ; (16) י ש ו ב ב ס כ י ב ת ת " א ;
(18) מ ר י נ ה נ ר ו ל ה ו ח ז ק ה ; (21) ש ל י ת ; (23)
מ ו ק ש ; (24) ר מ ה ; (26) מ ר י נ ה א פ ר י ק י נ י ת ;
(28) מ ק ו ה מ י מ נ ר ו י ; (29) א ר נ ו א ו " מ ל ח י נ ו ר ,
מ ר ע ו ת ר ב ו ת ; (31) מ צ ב ; (32) ח ל ק ; (35) מ ש מ ש
ל מ א ו ר ; (37) ס ו פ ר ; (38) ת ו א ר א נ ג ל י ;
(40) מ ח ו ז כ א ר ; (41) מ ל ת ר ו ו ; (43)
ק ר י א ת צ ע ר ; (45) מ כ ש ו ל ; (46) ח ס ר ע ר ; (47)
ב ו נ ח ש ה ע מ ו נ י ; (49) נ ת ו ; (52) מ פ ת ; (54)
מ ל ת ש א ל ת ; (56) ת ו ; (58) ק ר י א ת ה ת פ ע ל ו ת .